

ФАКУЛТЕТ БЕЗБЕДНОСТИ
УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број: _____

Датум: _____

Београд, Господара Вучића бр. 50

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ ФАКУЛТЕТА БЕЗБЕДНОСТИ УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Одлуком Наставно–научног већа Факултета безбедности број 166/3 од 25.03.2021. године именована је Комисија за оцену докторске дисертације кандидата **Зорана Кучековића** под насловом: **„Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“**, у следећем саставу:

- 1) др Зоран Драгишић, редовни професор,
- 2) др Ненад Путник, ванредни професор,
- 3) др Миша Ђурковић, научни саветник.

Комисија је темељно прегледала и проучила наведену докторску дисертацију и на основу изнетог мишљења чланова Комисије Наставно-научном већу доставља следећи:

РЕФЕРАТ О ЗАВРШЕНОЈ ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

1. ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

Зоран (Бранко) Кучековић рођен је 22. фебруара 1982. године у Осијеку, Република Хрватска. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Основне студије на Факултету безбедности Универзитета у Београду завршио је 2007. године са просечном оценом 8,63. Мастер студије међународне безбедности завршио је 2010. године на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са просечном оценом 10, одбранивши рад на тему „Концепт људске безбедности: критички осврт“. Школовање за резервне официре, смер оклопне јединице, завршио је на Војној академији у Београду 2009. године са просечном оценом 8,17.

У периоду од 2010. до 2017. године био је запослен у Главном одељењу за аналитику Војнообавештајне агенције Министарства одбране Републике Србије (ВОА). Током службе у ВОА, стекао је искуство у праћењу криза, изради обавештајних извештаја, анализа и процена, као и писменом и усменом информисању државног и војног

руководства. Осим тога, учествовао је у бројним облицима сарадње обавештајно-безбедносних служби. Као припадник Агенције, континуирано се усавршавао у области обавештајне делатности кроз програме обуке у земљи и иностранству, а био је ангажован и као предавач на обавештајним курсевима и другим програмима припрема и оспособљавања припадника Војске Србије и Министарства одбране.

Од краја 2017. до 2018. године професионално се бавио информативно-аналитичким пословима за потребе приватних компанија (*Business Intelligence*), који су обухватили прикупљање и обраду података значајних за пословање, као и презентацију добијених увида корпоративним руководиоцима. Током поменутог ангажовања, учествовао је у аутоматизацији процеса прикупљања и трансформације података, развоју веб апликација и имплементацији модела машинског учења.

Кандидат је запослен на позицији веб програмера у компанији *Ringier – Axel Springer* од октобра 2018. године, где учествује у одржавању и развоју информативних портала велике посећености и других дигиталних производа компаније. Професионални задаци на поменутом радном месту налажу генерално познавање рада новинских редакција, што је унапредило капацитете кандидата да адекватно обради предложену тему дисертације.

Примарна област интересовања кандидата обухвата процес успостављања доминантног безбедносног наратива у јавном дискурсу и напредно коришћење отворених извора у обавештајној аналитици, односно предвиђању и превенцији безбедносних феномена. Кандидат енглески и има основно познавање албанског језика. До сада је објавио следеће радове:

Радови у часописима националног значаја (M50)

Димитријевић, Р.И., и Кучековић, З. (2017). Пословно-обавештајни рад усмерен на конкурентност. *Годишњак Факултета безбедности 2017*, 127-142. ISSN 1821-150X (COBISS.SR-ID 513151925)

Savković, M., & Kučeković, Z. (2009). Provincijski timovi za rekonstrukciju u Avganistanu i model angažovanja oružanih snaga Češke Republike. *Vojno delo*, 61(4), 114-128. ISSN 0042-8426

Kučeković, Z. (2008). A Contemplation of Justifications for the Use of Force and Just War in Nation-Building. *Western Balkans Security Observer*, 9/10 (2008), 84-95. ISSN 1452-6115 (COBISS.SR-ID 1024280706)

Радови у тематском зборнику националног значаја (M45)

Dimitrijević, R.I., Putnik, N., & Kučeković, Z. (2018). „Monitoring društvenih mreža kao oblik nadzora u obrazovno-vaspitnim ustanovama“. U: Lipovac, M., Stanarević, S. i Kešetović, Ž. (Ur.) (2018). *Bezbednost u obrazovno-vaspitnim ustanovama i video-nadzor*. Beograd: Fakultet bezbednosti, 128-144. UDK 351.817:316.472.4 ISBN 978-86-80144-23-8 (COBISS.SR-ID 513310389)

Kučeković, Z. (2014). Uloga teorije u istraživanju bezbednosti i pojam teorijske paradigme. U: Lipovac M; Živojinović D. (Ur.) (2014). *Međunarodna bezbednost - teorijski pristupi*. Beograd: Fakultet bezbednosti, str. 73-85. ISBN 978-86-84069-89-6

Саопштење са скупа националног значаја штампано у изводу (M64)

Kučeković, Z., Dimitrijević, R.I., & Lipovac, M. (2017). Automated Monitoring of Security-Related Events in Urban Areas. In: Stanarević, S. & Đukić, A. (Eds.) (2017). *Urban Security and Urban Development (Book of Abstracts)*. Belgrade: Faculty of Security Studies and Faculty of Architecture, pp. 132-135. ISBN 978-86-80144-10-8 (COBISS.SR-ID 512998581)

Кандидат Зоран Кучековић је у децембру 2012. године уписао докторске студије на Факултету безбедности и до маја 2016. године положио све испите чиме је стекао услов за израду пројекта и пријаву тезе докторске дисертације.

Одлуком Наставно-научног већа Факултета безбедности број 889/26 од 15.11.2016. године, именована је Комисија за оцену научне заснованости теме докторске дисертације кандидата Зорана Кучековића под насловом **„Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“** у саставу:

1. Проф. др Владимир Цветковић, председник
2. Проф. др Зоран Драгишић, члан
3. Проф. др Сениша Таталовић, члан

Комисија је проучила и прегледала пријаву кандидата те је на основу приложених материјала и проученог пројекта докторске дисертације кандидата Зорана Кучековића једногласно утврдила подобност теме и квалификованост кандидата, те је 23.02.2017. године предложила Наставно-научном већу Факултета безбедности да прихвати тему и одобри израду докторске тезе кандидату Зорану Кучековићу под насловом „Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“, као и да именује ментора. Комисија је том приликом за ментора предложила проф. др Владимира Н. Цветковића. Веће научних области правно-економских наука Универзитета у Београду дало је сагласност на одлуку Наставно-научног већа Факултета безбедности на седници одржаној 30.05.2017. године.

Тема докторске дисертације кандидата Зорана Кучековића припада научној области друштвено-хуманистичких наука и ужој научној области студијама безбедности. Дисертација је написана на 147 страница и садржи следеће целине: 1. Увод; 2. Теоријски оквир истраживања; 3. Методолошки оквир истраживања; 4. Студије случаја; 5. Сагледавање прогностичког потенцијала теорије секуритизације и 6. Закључак.

На крају је приложен и списак коришћене литературе који обухвата 144 референце и то углавном научне чланке и монографије.

Докторска дисертација кандидата Зорана Кучековића садржи: 8 табела и 52 слике и графикана чија је сврха једноставнији и јаснији визуелни приказ представљених података.

2. ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Примарни предмет истраживања дисертације кандидата Зорана Кучековића односи се на могућност примене теорије секуритизације у контексту прогнозе тока грађанског конфликта и његове ескалације у оружани сукоб. Грађански рат, као један од најзаступљенијих и најдрастичнијих облика угрожавања безбедности манифестује се од

појединачног до системског нивоа анализе и представља важан предмет истраживања не само због тога што доприноси постојећем фонду теоријског знања о овој важној појави политичког насиља, већ и зато што повећава практичну релевантност савремених студија безбедности.

Кандидат полази од става да је ступање у грађански рат и оружану борбу по правилу рационална и планска активност, као и да је доношење политичких одлука које се тичу одређења и припрема за оружани сукоб са једне стране суштински детерминисано интересом очувања конспиративности и остваривања фактора изненађења противника, а са друге неопходношћу да се за поменуте одлуке обезбеди што шира јавна подршка, као кључни ресурс. С обзиром на то да истраживачи немају могућност остваривања правовремених увида у тајне процесе политичког одлучивања, кандидат увиђа прилику да у порукама које представници политичких група путем масовних медија упућују циљаном сегменту јавног мњења тражи индикаторе који посредно указују на могућност да се конфликт припрема.

У ту сврху, кандидат је предложио аналитички модел чију окосницу чини теорија секуритизације због тога што у концептуалном смислу пружа најприменљивији генерални оквир за безбедносну анализу процеса јавне политичке комуникације. Поменути модел обогаћен је додатним појмовима компатибилних теоријских приступа који омогућавају да се ескалација грађанског рата адекватније представи као политички процес, који има своје организацијске аспекте. Пружајући заокружену концептуализацију нарастања конфликтног потенцијала у правцу грађанског рата у коју је интегрисан и оквир за анализу вербалних индикатора сукоба, кандидат је остварио теоријске претпоставке за потпуни обухват изабраног предмета истраживања.

У складу са поменутиим теоријским одређењима, кандидат је представио и адекватан методолошки оквир који представља комбинацију традиционалног и модерног приступа у конструктивистичким студијама. Наиме, спроведеним истраживањем обухваћена је примарна искуствена грађа, односно насловне стране најрелевантнијих дневних листова у Хрватској и Србији, које је кандидат самостално прикупио и обрадио, као и машински прикупљена и обрађена искуствена грађа, као својеврсни секундарни извор. Међу секундарним изворима који су обухваћени овом студијом нашла су се и релевантна истраживања, докторске дисертације и монографије које су се бавиле предметном проблематиком. Кандидат је на поменутој искуственој грађи применио методе квантитативне и квалитативне анализе садржаја, као и дескриптивне статистичке технике, наговештавајући могућност и потребу свеобухватније квантитативне анализе и статистичког моделовања у будућим истраживањима.

Сагледавање прогностичке употребљивости једне од сада већ класичних теоријских парадигми студија безбедности има за циљ додатно преиспитивање усклађености доминантних теоријских објашњења и очекивања са расположивом искуственом евиденцијом, уз истицање евентуалних проблема и предлагање могућности за њихово превазилажење, као и назначивање могућности за методолошка унапређења. Израдом ове дисертације поменути циљ је остварен најпре тиме што је скренута пажња на ограничења и пожељне правце даљег развоја теоријског оквира који је чинио окосницу студије. Наиме, кандидат је уочио одређене концептуалне недостатке теорије секуритизације, који се пре свега односе на потребу додатне спецификације основних појмова ради њихове поузданије и једнозначније операционализације, а затим је уочене

недостатке ублажио тако што је изворни аналитички оквир обогатио појмовима сродних теоријских концепција.

Такође, сама чињеница да је сагледаван прогностички потенцијал једне од конструктивистичких теорија безбедности на примеру ескалације грађанског рата представља несвакидашњи и уједно користан увид, будући да није реч о уобичајеној области примене поменуто теоријске парадигме. Израдом ове дисертације, кандидат је у најгрубљим цртама назначио могућност свеобухватније експлоатације конструктивистичког концептуалног наслеђа у савременим студијама безбедности, нарочито уколико се има у виду све већи технолошки напредак у домену прикупљања и обраде неструктурисаног текста, који омогућава екстензивно прикупљање емпиријске грађе.

Упоредо са тим, на методолошком плану начињен је пионирски корак у смислу конструктивистичке анализе базиране на компјутерски, односно аутоматизовано прикупљеној и кодираној текстуалној грађи. Кандидат је овом питању посветио велику пажњу јер је у централној студији случаја, рату у Хрватској, грађу прикупљао и кодирао ручно, а затим је засебно спровео истраживање ескалације поменутог грађанског рата најпре на бази ручно обрађене евиденције, а затим и машински кодиране искуствене грађе. У другом кораку извршен је упоредни преглед резултата и мере у којој су трендови уочени у ручно и машински прикупљеним и кодираним подацима одговарали један другом. Будући да се показало да између два извора података постоји прихватљив степен сличности, преостале две студије случаја спроведене су уз ослањање на машински прикупљене и кодиране податке.

Поменуто методолошко опредељење значајно је за будућа истраживања јер је указало на могућност суштинског искорака у смислу прикупљања и обраде искуствених података који би олакшали примену конструктивистичких приступа у прогнози друштвених конфликта. Пре свега, аутоматизовано прикупљање и кодирање пружа брзу доступност искуствене грађе, без чега краткорочне и средњерочне прогнозе нису могуће. Са друге стране, наговештена је и могућност шире примене машински превођених текстова у будућим сродним студијама, чиме би додатно била повећана флексибилност и обухват конструктивистичких аналитичких модела.

Крајњи циљ дисертације огледа се у доприносу напорима за успостављањем учинковитијих система за рано упозорење на опасност од ескалације грађанског рата, као феномена који снажно оптерећује безбедност појединаца и колектива у савременом свету. У том смислу, дисертација представља допринос бољем разумевању процеса ескалације грађанског рата и то примарно оне фазе у којој је још увек могуће превентивно интервенисати и блокирати нарастање конфликтног потенцијала.

3. ХИПОТЕТИЧКИ ОКВИР ИСТРАЖИВАЊА

Имајући у виду постављене истраживачке циљеве, кандидат је формулисао генералну хипотезу према којој појава узајамних секуритизација актера на унутрашњој политичкој сцени указује на пораст ризика од избијања грађанског рата јер појачава поларизацију у друштву која претходи оружаном конфликту. У питању је опште очекивање да конструкције непријатеља појачавају кохезију супротстављених колектива, ограничавају простор за постизање компромиса и подстичу социјалну мобилизацију која претходи организованом насиљу. Кандидат такође наглашава да би било разумно

очекивати да је озбиљност ризика од грађанског рата већа уколико друштвене групе које учествују у процесу секуритизације располажу значајнијим ресурсима за социјалну мобилизацију и вођење оружане борбе. Наведену генералну хипотезу кандидат је додатно конкретизовао посредством две посебне хипотезе.

Према првој посебној хипотези, „секуритизујући потези путем којих се друга страна у медијском дискурсу приказује као непријатељ све су учесталији што је ближи тренутак избијања оружаног сукоба“. Другим речима, што је тренутак избијања грађанског рата ближи, то би релевантни сегменти медијског дискурса требало да садрже јасније контуре образаца пријатељства и непријатељства у посматраној држави.

Друга посебна хипотеза тиче се квалитативног аспекта секуритизације и подразумева постојање везе између секуритизујућих потеза у медијима и ескалације конфликта према којој радикализација реторике наговештава радикализацију понашања. Кандидат је у вези са тим нагласио да под појмом радикализације реторике подразумева употребу све негативнијих медијских представа друге стране и истицање неопходности примене насилних мера у сврху заштите референтних објеката, док радикализација конфликта подразумева јачање интензитета сукоба, пораст насиља и/или увећање броја жртава.

Другим речима, постављени хипотетички оквир подразумева да ескалацију сукоба, осим фреквенције релевантног типа медијских порука, наговештава и начин на који је у оквиру секуритизујућих потеза „уоквирен“ непријатељ, као и карактер мера које се предлажу ради заштите референтног објекта.

4. КРАТАК ОПИС САДРЖАЈА ДИСЕРТАЦИЈЕ

У уводу докторске дисертације кандидат најпре наводи основне аргументе у вези са значајем теме за теоријско и практично бављење питањем праћења ескалације друштвених конфликта и прогнозе избијања грађанског рата. Такође, на том месту кандидат пружа основне информације у погледу предмета проучавања, истраживачких питања и методолошких опредељења.

Друга глава дисертације обухвата теоријски оквир истраживања и у њој кандидат на основу претходно спроведеног прегледа литературе детаљно образлаже сопствена опредељења приликом формулисања концептуалног оквира студије. Држећи се основног опредељења да сагледа домашај теорије секуритизације у прогнози ескалације грађанског рата, кандидат најпре прави шири контекстуални обухват у којем представља развој теоријске мисли о друштвеним конфликтима, од класичних ка модернијим приступима. Такође, крећући се од општег ка посебном, кандидат правилно ситуира теорију секуритизације унутар ширег оквира конструктивистички оријентисаних приступа студијама безбедности, не пропуштајући прилику да помене компатибилне комуниколошке теоријске правце који додатно конкретизују концептуални апарат изворне теорије секуритизације, чинећи је робуснијом и лакшом за операционализацију.

У том погледу, кандидат посебну пажњу посвећује елаборацији корисних аспеката повезивања теорије медијских оквира, теорије постављања агенде и теорије секуритизације у еклектички концептуални оквир за анализу јавне комуникације у претконфликтном периоду. На истом месту кандидат додатно наглашава потребу ширег теоријског повезивања изабране експланаторне парадигме тако што основни аналитички оквир обогаћује сродним структуралистичким и организационим концепцијама и на тај

начин логички заокружује сопствени модел ескалације грађанског рата, који је накнадно применио у оквиру спроведених студија случаја.

У трећој глави дисертације кандидат темељно образлаже методолошки оквир истраживања, представљајући до детаља изабрани хипотетички оквир, као и методолошка одређења. У том погледу, нарочиту пажњу посвећује проблемима операционализације кључних појмова теорије секуритизације и избора емпиријских података. Наиме, кандидат најпре даје упоредни преглед операционалних дефиниција грађанског рата, као централног појма којим се дисертација бави, и пружајући критички осврт на сваки од наведених избора. Након тога, кандидат оправдава своје одређење да прихвати операционално одређење грађанског рата Николаса Самбаниса, наводећи при томе и аргументе због којих је такво одређење корисно и применљиво унутар изабраног искуственог оквира.

Када је реч о изборима у погледу прикупљања искуствених података, кандидат врло екстензивно образлаже карактеристике савремених база података које складиште аутоматски прикупљене и кодиране новинске текстове. При томе, кандидат пружа и увид у развој и својства стандардне кодне шеме према којој машине врше класификацију података, а затим представља и упоредни преглед најважнијих јавно доступних прикупљачких система.

Што се тиче ручно прикупљених података, кандидат аргументује своје одређење да се фокусира на насловне стране дневних листова Вечерњи лист и Вечерње новости, наводећи као главне разлоге њихов тираж и утицај, као и врло слично решење насловне странице које омогућава непосредније поређење резултата. У том смислу, важно је напоменути да је кандидат самостално прикупио и кодирао грађу Вечерњих новости у периоду од почетка 1990. до априла 1991. године, у складу са моделом према којем је су то урадили представници Факултета политичких знаности из Загребa у случају насловница Вечерњег листа.

Такође, на основу увида у релевантна савремена истраживања, кандидат је у једном истраживачком кораку успешно решио проблем мерења учесталости релевантних текстуалних фрагмената, њихових квалитативних особина, као и значаја који је уредништво доделило свакој од изабраних вести. Наиме, уз уобичајено пребројавање које описује фреквенцију појављивања секуритизујућих потеза, као индикатора, уједно је мерен и проценат укупне површине насловне стране који је обухваћен конкретном вешћу, што апроксимира значај текста, а затим је преписиван садржај наслова како би касније био подвргнут квалитативној и квантитативној анализи. Када је реч о прикупљању података о фреквенцији релевантних безбедносних појава, као зависној варијабли, кандидат се определио искључиво за податке који су прикупљени машинским путем, у складу са раније представљеном кодном шемом.

Припремајући се да искуствено провери однос ручно и машински прикупљених вредности индикаторске варијабле, кандидат се у методолошком поглављу осврнуо на овај проблем и представио основне квантитативне показатеље њиховог односа на основу којих је закључио да су аутоматски прикупљени подаци довољно добра замена за ручно кодирање у случајевима где непосредан приступ искуственој грађи није био могућ (студија случаја Украјине и Грузије, односно Абхазије).

Четврто поглавље обухвата три студије случаја, међу којима рат у Хрватској има централни значај. У питању је студија која је обухватала истраживање на основу ручно, а затим и машински прикупљених података, те поређење добијених резултата. Све три

студије спроведене су према истом општем моделу у оквиру којег се најпре пружа краћи историјски осврт ради ширег контекстуалног сагледавања конфликтне динамике, затим следи преглед битних догађаја који су непосредно претходили избијању насиља, након чега се секуритизујући потези сагледавају у улози индикатора грађанског рата. При томе, важно је нагласити да је, услед доступности релевантних података, студија случаја грађанског рата у Хрватској обухватила и осврт на предратну медијску сцену, као и истраживање јавног мњења које је пружило јединствен увид у перцепције грађана, као циљане публике секуритизујућих потеза, што је заокружило аналитичку слику базирану на теорији секуритизације и подигло вредност сазнајних увида. Такође је важно нагласити да су све три студије случаја потврдиле полазна очекивања обухваћена истраживачким хипотезама.

У петом поглављу дисертације спроведено је сагледавање прогностичког потенцијала теорије секуритизације, на основу резултата добијених у студијама случаја. Изнета су општа запажања везана за успешност спроведеног аналитичког поступка у смислу прогнозе ескалације грађанског рата, као и могућности за његов даљи развој и усавршавање. Коначно, образложена је сама подесност теорије секуритизације као оквира за анализу индикатора грађанског рата.

У шестом поглављу дисертације дата су закључна разматрања, а затим је уследио увид у списак коришћене литературе.

5. ОСТВАРЕНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС ДИСЕРТАЦИЈЕ

На основу истраживања које је кандидат спровео, могло би се закључити да је прогностички потенцијал секуритизујућих потеза као индикатора ескалације грађанског конфликта, а тиме и целокупне теорије секуритизације, неспоран. Након студије три по много чему различита случаја показало се да је број секуритизујућих потеза као индикаторска варијабла био у претпостављеном односу са политичком и безбедносном ситуацијом на терену. Такође се може рећи да је поменути индикатор поливалентан и да, осим конфликтне динамике, уз одговарајућу аналитичку обраду може да укаже и на кључне компоненте безбедносног контекста, односно на референтне објекте, носиоце безбедносног угрожавања као и мере чија се примена наговештава, чиме додатно доприноси разумевању укупне ситуације.

У том погледу, дисертација је остварила теоријски допринос студијама безбедности због тога што је додатно проверила и сагледала могућности примене једне од главних теоријских парадигми на примеру употребе који јој није до сада био својствен. Такође, теоријски допринос огледа се и у томе што је у оквиру дисертације извршено и концептуално повезивање сродних теоријских приступа различитих научних дисциплина, чиме је додатно проширен мултидисциплинарни аспект студија безбедности.

Методолошки допринос дисертације је очигледан, будући да је реч о истраживачкој новини и примени аутоматски прикупљених искуствених података у сврху спровођења конструктивистички оријентисане анализе. На тај начин, резултати представљени дисертацији кандидата Зорана Кучековића моћи ће да послуже као основ за даља истраживања и методолошка усавршавања студија безбедности.

Коначно, дисертација кандидата Зорана Кучековића представља допринос и практичним аспектима студија безбедности, као примењене научне дисциплине. Наиме, кандидат јасно наглашава могућност примене представљеног аналитичког оквира домену

праћења криза и успостављања система за рано упозорење. На тај начин, увиди до којих је кандидат дошао у овој дисертацији могли би да допринесу управљању кризама и покушајима деескалације сукоба у фазама када он још увек нема доминантно оружани карактер.

6. ЗАКЉУЧАК

На основу увида у завршену докторску дисертацију кандидата Зорана Кучековића **„Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“**, Комисија констатује да је кандидат успешно обрадио постављену тему. Предмет и циљеви истраживања су адекватно постављени, теоријски и методолошки оквир рада кохерентни и утемељени на релевантним научним достигнућима и савременој научној публицистици. Кандидат је у потпуности следио одобрену структуру на коју је сагласност дало Наставно-научно веће Факултета безбедности и Стручно веће Универзитета у Београду.

Докторска дисертација **„Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“**, представља савремен, актуелан, релевантан и оригиналан допринос фонду знања из уже научне области студија безбедности, односно савремених студија безбедности. Фокусираност истраживачког захвата, обим коришћене литературе и секундарних извора, али првенствено добијени налази, опис проучаваних феномена, понуђена објашњења у вези са студијом случаја и изведени закључци, односно препоруке, ову дисертацију квалификују као пример другим истраживачима који ће се бавити овим и сличним темама из области (савремених) студија безбедности.

На основу свега изложеног, имајући у виду квалитет, значај, добијене резултате и остварени научни допринос, Комисија даје позитивну оцену докторске дисертације и Наставно-научном већу Факултета безбедности Универзитета у Београду

ПРЕДЛАЖЕ

да прихвати позитивну оцену докторске дисертације кандидата Зорана Кучековића, под насловом **„Прогностички донети теорије секуритизације на примеру ескалације грађанског рата“**, и одобри јавну одбрану.

КОМИСИЈА

Проф. др Зоран Драгишић, председник

Проф. др Ненад Путник, члан

Др Миша Ђурковић, научни саветник, члан

У Београду, 23.04.2021.